

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดระบบผู้ว่า CEO 2. ขอบเขต อำนาจของผู้ว่า CEO 3. ประสิทธิผลในการบริหารงานด้วยระบบผู้ว่า CEO ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนด สมมติฐานว่า “ระบบการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ มีประสิทธิผลมากกว่า การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในระบบเดิม” โดยทำการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ ซึ่งอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการในจังหวัดลำปาง จำนวน 400 ราย และ ลัมภายศูนย์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 25 ราย

ผลการศึกษาพบว่า:

ระบบผู้ว่า CEO เกิดขึ้นเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมากขึ้น ในด้านการบริหารงาน บุคคล การบริหารงบประมาณ และการตัดสินใจสั่งการต่างๆ ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่า ข้าราชการในจังหวัดลำปาง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารด้วยระบบผู้ว่า CEO ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาการปรับตัวในการทำงาน พบว่า ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงศึกษาธิการ ไม่ปรับตัวในการทำงานมากที่สุด

ข้อคึของการบริหารงานด้วยระบบผู้ว่า CEO คือ ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการบริหารงาน เนื่องจากมีเอกสารให้ในการบังคับบัญชา การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริการประชาชน แต่ยังไงก็ตาม ระบบผู้ว่า CEO ก็ยังมีข้อเสีย เช่น การใช้อำนาจที่เพิ่มขึ้น ไปในทางที่ไม่เหมาะสม ความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในส่วนกลาง และวัฒนธรรมของ ข้าราชการบางส่วนที่ยังชัดคิดกับการบริหารงานในระบบเดิม

The objectives of this research were to study 1. Reasons for establishing the CEO provincial governor system 2. Scope of the authority of the CEO provincial governor and 3. Effectiveness of the new system. The hypothesis of the study was “The new CEO provincial governor system was more efficient than the old system.” Quantitative data were collected from 400 government officials in Lampang province. Moreover, qualitative data were collected through in-depth interviews with 25 concerned people.

The findings were:

The CEO provincial governor system was established to increase the authority of the provincial governor in the administration of the personnel, the budget, and other decisions. The study showed that most government officials in Lampang province understood the system and adapted themselves accordingly. However, those attached to the ministries of Public Health and Education were not cooperative in the adaptation. The merits of the new system were the efficiency and effectiveness of the administration in serving the people due to unity in command and coordination between different government agencies. However, the weaknesses of the system were the misuse of authority of the provincial governor, the cooperation from other central government agencies, and the traditional working culture of some government officials.